

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger

Nærværende beslutningsforslag er en stort set uændret genfremsættelse af tidligere beslutningsforslag, senest B 27 (folketingsåret 1995-96, forhandlingerne side 256 og 880 samt tillæg A, side 1497).

Dansk statsborgerskab erhverves af langt de fleste danskere ved fødslen. Sådan har det været i århundreder. Indimellem har der været behov for, at udlændinge, der oprindeligt var kommet hertil som gæster, kunne tildeles dansk statsborgerskab eller indfødsret. Det var naturligt nok for mennesker, der efter mange års ophold og integration i det danske samfund gjorde fyldest som nyttige medborgere.

Grundlovens § 44 fastslår, at ingen udlænding kan få indfødsret uden ved lov. Dette grundlovmæssige formkrav forhindrer selvsagt, at lovgivningen overfører kompetencen til at træffe beslutninger om erhvervelse af statsborgerskab til administrative eller judicielle myndigheder. Derimod er det i god pagt med grundlovsreglen, at Folketinget vælger at fastsætte udfyldende regler, herunder dels kvalitative betingelser for erhvervelse af statsborgerskab, dels kvantitative regler som beskrevet i dette beslutningsforslag. Der henvises i denne forbindelse til Zahle, Dansk Statsforfatningsret, 2. udg., 1995, Bind I, pag. 101 ff.

Udgangspunktet bør naturligvis være, at fremmede landes statsborgere kun sjældent har behov for at ændre statsborgerskab og blive danskere. Oftest bør statsborgerskab først tildeles, når en tilflytter og dennes familie i meget lang tid, måske i en eller flere generationer, har levet her i landet og føler sig så dybt indlevet i det danske samfund, at dansk statsborgerskab opleves som en helt naturlig konsekvens.

Under de skiftende regeringer er der sket en stærk lempelse af mulighederne for at opnå dansk statsborgerskab. Nu er det ikke blot mennesker med naturlig tilknytning til Danmark eller Europa, ikke kun mennesker med ønske om at leve sig ind i det danske samfund og dansk kultur; nu er det mange tusinde personer med oprindelsesland som f.eks. Pakistan, Iran, Irak, Libanon, Marokko, Etiopien, Sri Lanka, Malaysia, Tyrkiet og det tidligere Jugoslavien, der ansøger om og opnår dansk statsborgerskab.

På årsbasis tildeles dansk statsborgerskab til ca. 3.000 udlændinge, hvoraf langt de fleste kommer fra de nævnte lande eller andre afrikanske eller asiatiske samfund.

For den danske befolkning er det overordentlig uheldigt, hvis man fra regeringens og folketingsflertallets side bagatelliserer betydningen af at opnå dansk statsborgerskab ved at sætte kravene til ansøgerne meget lavt.

Ofte tildeles der dansk statsborgerskab til personer, der er domfældt for straffelovsovertrædelser, og meget ofte til personer, der gennem det meste af deres ophold i Danmark har levet af skatteyderbetalt offentlig hjælp.

Fremskridtspartiet har i årevis markant advaret mod denne tendens. Dansk statsborgerskab må ikke blive et samlebandsprodukt, der uddeles til tusinder af ansøgere. Dansk statsborgerskab er en værdifuld gave, der kun bør tildeles en snæver kreds af mennesker, der hævet over al tvivl bestræber sig for at leve i harmoni med og til gavn for det danske samfund. Ethvert samfund må værne og beskytte sig selv. Et af midlerne hertil er at vise den største forsigtighed med tildeling af statsborgerskab til udlændinge. Det er et almindeligt anerkendt princip overalt i verden. Men i Danmark er udviklingen ved at løbe helt af sporet.

Det er hensigten med beslutningsforslaget at sikre, at det skal være nogenlunde lige så let – eller lige så svært – at opnå dansk statsborgerskab som at opnå statsborgerskab i andre europæiske lande.

Forslagsstillerne mener – som foran anført – at der gennem de sidste ca. 10-15 år er sket en meget betænkelig svækkelse af dansk indvandrer- og udlændingepolitik. Det politiske flertal har enten ikke gjort sig klart eller ikke ønsket at gøre sig klart, hvilken holdning man har haft til spørgsmålet om indvandring. Man har fra flertallets side bevidst valgt en helt holdningsløs anvendelse af bl.a. naturalisationsreglerne, hvorved antallet af naturalisationsansøgninger er vokset stærkt.

I det seneste tiår kan antallet af naturaliserede personer opgøres således (Kilde: Torben Steffensen, Lov